

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/115/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512209432
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2512209432.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Martin Holíč, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: D. N., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov - matky: R. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X. O. X/X, Y. a otca: O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X. O. X/X, Y., o úpravu práv a povinností k maloletej na čas do rozvodu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 15. augusta 2013, č.k. 10P/108/2012-37, v časti výživného, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výživného m e n í tak, že otec je p o v i n ý platiť výživné na maloletú D. v sume 30,- Eur mesačne s účinnosťou 10.08.2012 do 31.12.2012 vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred, k rukám matky.

Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 10.08.2012 do 31.12.2012 v celkovej sume 140,30 Eur súd povoľuje otcovi zaplatiť v splátkach mesačne po 10,- Eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc dňom právoplatnosti rozsudku s tým, že nezaplatením jednej splátky sa stáva zročným celý dlh.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa maloletú D. zveril do osobnej starostlivosti matky s účinnosťou od 10.08.2012 do 31.12.2012, pričom obaja rodičia sú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Otcovi určil výživné na maloletú D. v sume 55,- Eur mesačne s účinnosťou 10.08.2012 do 31.12.2012 vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred, k rukám matky. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 10.08.2012 do 31.12.2012 v celkovej sume 199,- Eur povolil otcovi zaplatiť v splátkach mesačne po 9,- Eur, po dobu 21 mesiacov a 22. mesiac v sume 10,- Eur, spolu s bežným výživným, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok. Súd styk otca s maloletou D. neupravil. O trovách konania rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4 veta prvá ods. 5 Zákona o rodine, § 65 ods. 1 a 2, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine a vecne tým, že v danom prípade predmetom konania bola úprava práva povinností rodičov k maloletej D. na čas od doručenia návrhu matkou súdu zo dňa 10.08.2012 do 31.12.2012, lebo dňa 01.01.2013 nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 10.12.2012, č.k. 5P/57/2012-53 v časti rozvodu rodičov. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že návrh bol podaný dôvodne, nakoľko už od marca 2012 nebývala v spoločnej domácnosti s otcom dieťaťa. Zárobok matky ustálil vo výške 680,- Eur plus poberá rodinné prídavky 23,10 Eur mesačne. Na strane otca mal zistené, že v posudzovanom období

poslal matke na výživu dieťaťa len 2 x 30,- Eur. Otec maloletej v období do právoplatnosti rozsudku o rozvode, naposledy pracoval v riadnom pracovnom pomere ŽOS Trnava, pričom mal dohodnutý pracovný pomer na dobu určitú, pričom pracovný pomer bol s ním ukončený v roku 2011 uplynutím doby, nakoľko zmluva mu nebola predĺžená. U tohto zamestnávateľa dosahoval príjem 540,- až 550,- Eur mesačne. Dňa 02.04.2012 mal otec nastúpiť robiť do pekárne s dohodnutou odmenou 600,- Eur, ale keďže od 24.03.2012 do 23.05.2012 bol práceneschopný nemohol nastúpiť do práce. Do 01.10.2012 bol evidovaný ako nezamestnaný bez akéhokoľvek príjmu, od 01.10.2012 pracoval na dohodu v tejto pekárni, mesačne s odmenou 135,- Eur a až od 01.01.2013 dostal v pekárni prácu na riadny pracovný pomer s mesačným príjmom brutto 340,- Eur. Nakoľko v starostlivosti matky o dieťa neboli zistené žiadne nedostatky, súd jej maloletú zveril na čas do rozvodu do osobnej starostlivosti a nakoľko ani jeden z rodičov nie je obmedzený či pozbavený svojich rodičovských práv k dieťaťu súd určil, že obaja rodičia sú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Keďže už v čase rozhodovania súdu boli rodičia maloletej právoplatne rozvedení, nebolo dôvodným rozhodovať o úprave styku otca s dieťaťom do rozvodu. Pri určení výšky výživného súd potom prihliadol na potreby dieťaťa, keď maloletá je žiačkou 4. ročníka základnej školy, nemá zdravotné problémy, ale tiež prihliadol na možnosti a schopnosti oboch rodičov. Matka žiadala výživné vo výške 200,- Eur, čo odôvodňovala potrebou splácať mesačne úvery a pôžičky čerpané s otcom dieťaťa, tu však súd zdôraznil, že výživné je určené pre dieťa a nie pre prekryvanie si dlhov rodičov. Súd otcovi určil výživné za dané obdobie po 55,- Eur mesačne, ktoré považoval za primerané jeho možnostiam a schopnostiam berúc do úvahy skutočnosť, že otec má ešte jednu vyživovaciu povinnosť. Súd pri určovaní výšky výživného vychádzal z toho, že otec bol schopný v posudzovanom období znížiť si svoje mesačné výdavky o tie, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (cigarety), ale súčasne bol schopný dosahovať aj čistý mesačný príjem zhruba 550,- Eur. Keďže približne takúto sumu zarábala v predchádzajúcom riadnom pracovnom pomere a potvrdzoval to i prísľub jeho terajšieho zamestnávateľa, podľa ktorého od apríla 2012 sa dohodli na mesačnej odmene za vykonanú prácu vo výške 600,- Eur. Aj keď je pravdou, že z dôvodov utrpených zranení s následnou práceneschopnosťou, nemohol otec vtedy tento zárobok dosahovať, otcova pracovná neschopnosť bola krátkodobá. Nie je preto možné akceptovať u neho nedosahovanie primeraných príjmov po tak dlhú dobu. Na základe uvedeného potom súd za celé posudzované obdobie určil otcovi povinnosť platiť na maloletú 55,- Eur mesačne, pričom vychádzal zo zaužívanej súdnej praxe určiť výživné vo výške 20% z čistého mesačného príjmu rodiča a to rozpočítať na počet detí. Keďže otec u posledného zamestnávateľa zarobil 550,- Eur, 20% z toho činí 110,- Eur a nakoľko otec má dve vyživovacie povinnosti, na maloletú D. vychádza 55,- Eur. Súd prvého stupňa potom vyčíslil aj nedoplatok na zaostalom výživnom vo výške 199,- Eur, ktorú sumu mu povolil otcovi zaplatiť v mesačných splátkach. O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 písm. a) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec v časti bežného výživného a zročného výživného. Namietal, že súd prvého stupňa pri určení výživného vychádzal z nesprávneho posúdenia jeho skutočných majetkových a zárobkových možností, aj napriek zistenému skutkovému stavu. Zistené skutočnosti súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil. Už pri vylúčení pred súdom prvého stupňa uviedol a zdôraznil, že počas krátkeho obdobia od skončenia pracovného pomeru u posledného zamestnávateľa u ktorého pracoval do 29.02.2012 ako to uviedol prvostupňový súd, už 01.03.2012 sa prihlásil a bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany. Prvostupňový súd zrejme úmyselne uviedol nepravdivé skutočnosti, aby jeho osobu vykreslil ako osobu, ktorá sa vyhýba pracovnému zaradeniu, aj pri vyhodnocovaní jeho ďalšieho pracovného zaradenia, neuviedol skutočnosť, že to bola navrhovateľka, ktorá cestou svojho spojenca mu spôsobila bitkou ublíženie na zdraví a následnú pracovnú neschopnosť, ktorá trvala od 24.03.2012 do 21.05.2012, teda spolu 58 dní a následky tejto pracovnej neschopnosti pociťuje do dnes. Poukázal na obsah vyšetrovacieho spisu, vedeného pod ČVS: ORP-906/VR-TT-2012 na Okresnom riaditeľstve v PZ Trnava, Obvodné oddelenie PZ vo Vrbovom. Súd prvého stupňa ignoroval, že do 28.02.2012 jeho zárobkový príjem prichádzal na spoločný rodinný účet, ktorý obhospodarovala matka. Súd prvého stupňa tendenčne vyhodnotil aj ďalšie jeho pracovné zaradenie, ktoré bolo ovplyvnené jeho zdravotným stavom, keďže bol stále pod lekárskeym dohľadom. Z tohto dôvodu sa jeho pracovný nástup do prísľúbeného zamestnania posunul iba na dohodu od 01.10.2012 a na trvalý pracovný pomer až od 01.01.2013. Rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým súd určil výživné vo výške 55,- Eur vychádza iba z fikcie súdu, ktorá je ďaleko vzdialená od reality bežného života. Súd si protirečí, keď tvrdí, že mohol dosahovať zárobok 550,- Eur, pričom súd doložil doklad pracovnú zmluvu, kde je uvedený jeho mesačný zárobok iba brutto mesačnou sumou 340,- Eur. Aj z tohto príjmu 20% predstavuje 68,- Eur, pričom má dve vyživovacie povinnosti, takže na jedno dieťa

vychádza 34,- Eur. Pokiaľ súd zdôraznil a poukázal na jeho výdavky na cigarety, tak mal posudzovať aj výdavky matky na make-up, vlasové frizúry a tiež aj či niečo nevykonal, preto nerozhodoval spravodlivo. Okrem toho pripojil informáciu o tom, že matka žije s priateľom, s ktorým čaká dieťa, čo súdu zamlčala. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa určil tak, že mu určí výživné na maloletú vo výške 30,- Eur mesačne za obdobie od 10.08.2012 do 31.12.2012, pričom nedoplatok na výživnom vo výške 141,- Eur mu povolí zaplatiť mesačne v splátkach po 9,- Eur, po dobu 15 mesiacov a 16. mesiac 6,- Eur spolu s bežným výživným, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, pričom súhlasil aj pod stratou výhody splátok.

Matka a kolízny opatrovník odvolanie nepodali.

Matka k doručenému odvolaniu podala písomné vyjadrenie, v ktorom navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Otca vystažovala zo spoločnej domácnosti koncom marca po fyzickom útoku, pričom mu dala k dispozícii polovicu spoločných financií 100,- Eur. Otec pracuje ako vodič pekárne v Chtelnici a podľa informácií jeho mesačná mzda je síce na zmluve 340,- Eur brutto, ale ako vodič tam zarobí v priemere od 600,- do 700,- Eur mesačne, vie to od známych, ktorí tam pracujú a inak by si otec nemohol dovoliť platiť prenájom trojizbového bytu za 200,- Eur mesačne, kupovať denno-denne cigarety a návštevy miestneho pohostinstva. Uviedla, že je pravdou, že žije spolu s priateľom, s ktorým očakávajú dieťa, o svojom tehotenstve sa dozvedela až koncom augusta a k priateľovi sa presťahovala v septembri, pričom súdne pojednávanie sa konalo 15.08.2013. Zdôraznila, že nefajčí, neprije, make-up nepoužíva a úpravu vlasov jej robí priateľka. Otec jej výživné riadne neplatí, niektorý mesiac nezaplatil vôbec a niektorý mesiac poslal 30,- Eur.

Podľa písomného vyjadrenia kolízneho opatrovníka k doručenému rozsudku, je názoru, že pri určení výšky výživného sa vychádzalo z príjmu oboch rodičov, ich možností a schopnosti a najmä potrieb maloletej D.. Určená výška výživného je v záujme maloletej a preto navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti výživného bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 81 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletej je dôvodné.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Minimálne výživné podľa tohto ustanovenia aktuálne činí 738,- Sk, t.j. 24,50 Eur. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má pritom prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

V zmysle ust. § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremiľčuje, možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať mu výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám.

Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

V danom prípade dokazovaním vykonaným prvostupňovým súdom bolo preukázané, že rodičia maloletej od marca 2012, kedy matka s maloletou opustili spoločnú domácnosť spolu nežijú. Následne rozsudkom Okresného súdu Piešťany, č.k. 5P/57/2012-53 zo dňa 10.12.2012 s právoplatnosťou rozvodu ku dňu 01.01.2013 a v časti výživného v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 11CoP/17/2013-72 zo dňa 10.04.2013 bolo manželstvo rodičov maloletej rozvedené. Na čas po rozvode bola mal. D. zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na ňu výživným po 55,- Eur mesačne.

Listinnými dôkazmi otca, matkou nepopretými, bolo preukázané, že v rozhodnom období, tzn. v roku 2012 po predchádzajúcom ukončení pracovného pomeru, ktorý skončil uplynutím doby, na ktorý bol dohodnutý, bol nezamestnaný s tým, že mal dohodnutý nástup do pracovného pomeru od 02.04.2012 do pekárne s platom 600,- Eur mesačne, k čomu však nedošlo, nakoľko v dôsledku utrpeného úrazu bol 58 dní práceneschopný a sľúbené pracovné miesto bolo obsadené inou osobou a otec bol evidovaný ako nezamestnaný bez nároku na podporu a dávky. Až od 01.10.2012 nastúpil pracovať na dohodu do 31.12.2012 ako náhradný vodič s platom 135,- Eur mesačne a u toho istého zamestnávateľa nastúpil pracovať od 01.01.2013 v riadnom pracovnom pomere ako vodič s platom 340,- Eur brutto. Otec okrem mal. D. má vyživovaciu povinnosť i k mal. W., na ktorého má určené výživné 80,- Eur mesačne. Za obdobie od 10.08.2012 do 01.01.2013 otec zaslal matke 2 x 30,- Eur, ktoré platby však v odvolaní nežiadal zaradiť do zaostalého výživného.

Maloletá D. v rozhodnom období mala výdavky primerané dieťaťu v jej veku bez zdravotných problémov a bez preukázania mimoriadnych nákladov na ňu.

Matka maloletej bola zamestnaná s príjmom 680,- Eur a poberala rodinné prídavky na maloletú 23,10 Eur mesačne, pričom inú vyživovaciu povinnosť okrem mal. D. nemala.

Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by sa otec vzdal svojho zamestnania v ŽOS Trnava, kde dosahoval príjem 540,- Eur mesačne. Jeho pracovný pomer u tohto zamestnávateľa skončil uplynutím dohodnutej doby a preto nebolo dôvodným, aby súd vychádzal pri určení výšky výživného zo zárobku 540,- Eur ako možného hypotetického zárobku otca bez zohľadnenia situácie, v ktorej sa otec nachádzal.

Posúdiac všetky vyššie uvedené preukázané skutočnosti v zmysle citovaných ustanovení Zákona o rodine rozhodných pre určenie výšky výživného, odvolací súd dospel k záveru, že primeraným výživným v rozhodnom období jednak potrebám maloletej ako i možnostiam a schopnostiam otca v rozhodnom období, vychádzajúc z jeho zárobku 340,- Eur mesačne, s prihliadnutím i na možnosti a schopnosti matky, je výživné 30,- Eur mesačne. Podľa názoru odvolacieho súdu takto určené výživné zodpovedá odôvodneným potrebám maloletej ako i možnostiam a schopnostiam otca v rozhodnom období s prihliadnutím na možnosti a schopnosti matky, pričom na jednej strane zohľadňuje osobnú starostlivosť matky o deti a na druhej strane i skutočnosť, že v rozhodnom období otec bol dlhšiu dobu práceneschopný, pre ktorý dôvod prišiel aj o možnosť nástupu na sľúbené pracovné miesto s vyšším zárobkom a tiež, že okrem maloletej má vyživovaciu povinnosť i k mal. W..

Neplatením výživného, za obdobie odkedy rodičia maloletej preukázateľne spolu nežijú, do ktorého spadá aj deň podania návrhu tzn. od 10.08.2012, do právoplatnosti rozvodu manželstva rodičov, kedy boli práva a povinnosti rodičov k maloletej upravené rozvodovým rozsudkom na čas po rozvode, teda do 30.12.2012 (prvostupňový súd nesprávne zohľadnil i deň 31.12.2012, kedy už bolo rozhodnutie o rozvode manželstva právoplatné a kedy boli teda práva a povinnosti rodičov k deťom upravené rozsudkom o rozvode), vznikol otcovi nedoplatok na výživnom. Nedoplatok na výživnom tak činí za 21 dní a 4 mesiace 140,30 Eur. S prihliadnutím na výšku bežného výživného, výšku nedoplatku a aktuálne možnosti otca, bolo dôvodným povoliť mu uhradenie tohto nedoplatku, s použitím ust. § 160 ods. 1 O.s.p., v mesačných splátkach po 10,- Eur s tým, že nezaplatením jednej splátky sa stane zročným celý dlh.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd považoval výživné určené prvostupňovým súdom vo výške 55,- Eur za rozhodné obdobie za neprimerane vysoké. Preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa s použitím ust. § 220 O.s.p. zmenil tak, že výživné otca k mal. D. v rozhodnom období určil sumou po 30,- Eur mesačne a nadväzne na to i v časti o zročnom výživnom.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. a) v spojení s ust. § 81 ods. 1 a v odvolacom konaní s použitím § 224 ods. 1 O.s.p.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.